

‘дух’, което го свързва със старото име на селото – *Джин Али*. Оттук и българската калка *Джиново*. По всяка вероятност Джин Али е бил дервиш шиит. За това говорят названията на могилите *Тикята* и *Мустафа деди*, която сега е в землището на с. Ковачите. Възможно е в по-старо време в селото да са живели шиити, но през XIX в. в с. Джиново, където има султани (Гераи), турците са били сунити.

Вариант на местно предание „обяснява” старото име на селото *Джиново*: „Джин Али – ратая на бея, бил беден и избягва с дъщерята на бея и той праща да ги хванат. Нея хващат и убиват, а него не могат и след няколко дни духът на ратая Джин идва и започва да пали чифлика. Като я намират убита, след туй са случват палежите.”

До 1878 г. селото е в Новозагорска каза. След 1878 г. е в Сливенска околия. По различно време в Джиновската община влизат селата Ковачите, Старо село и Струпец.

От руски списъци се вижда, че през 1830 г. в Русия се преселват 33 семейства със 107 души. По-късно някои от тях се връщат. Като най-стари родове се помнят *Кабадждови*, дошли от Оризари, *Вълкоалар*, *Гююалар*, *Мишиетата* – от тях има преселници в Бесарабия, *Райкоалар*.

След Освобождението турците се изселват, а Гераите разпродават земите си.

С указ № 743 от 08. 10. 1968 г. *Джиново* е преименувано на *Злати войвода* – известен хайдушки водач, загинал в землището на селото към 1810 г.

Динамиката на демографските процеси е следната: 1897 г. – 68 къщи и 528 жители; 1910 – 734 жители; 1920 – 907; 1926 – 206 сгради, 198 семейства, 1045 души; 1934 – 1201 души; 1956 – 1474; 1965 – 1323; 1985 – 1206; 2001 г. – 1032 и 2010 г. – 1070 жители.

През 1879 г. в селото се открива училище, а през 1924 г. се поставя началото на читалище „Просвета”. През 1926 г. се създава и потребителна кооперация. В момента се строи черква.

Поминъкът в миналото е бил земеделие и животновъдство (овце и кози). В периода на социализма усилията се насочват към овощарство (праскови и череши) и лозарство. Масивите се напояват от системата „Средна Тунджа”.

Землището на с. Злати войвода е с площ 23,3 кв. км и граничи със землищата на селата Ковачите, Младово, Коньово, Старо село, Струпец, Селиминово, Гавраилово и Малко Чочовен. Северозападната му част е заета от последните по-високи части на Източна Средна гора с височина до 461 м при Баш баир. Следва по-ниска, почти равна част, с височина до 250 м, през която преминава шосето Сливен – Нова Загора. Останалата част на землището е заета от Сливенското поле и ниските ридове на Средна гора, достигащи височина 292 м. при Кара Боба.

Почвите са алувиално-канелени, подзолени.

Наименованията на местностите са с преобладаващо турски произход.